U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **M. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 2. 2016, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 1. 2017, čj. 18 Ad 21/2016-91,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Dne 6. 3. 2017 byla Nejvyššímu správnímu soudu předložena Krajským soudem v Ostravě kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) směřující proti rozsudku tohoto soudu označenému v záhlaví.

[2] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být soudem meritorně projednána.

[3] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů ode dne doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle odst. 4 citovaného ustanovení se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[4] V daném případě byla kasační stížnost v souladu s § 106 odst. 4 s. ř. s. podána u Krajského soudu v Ostravě, který vydal napadený rozsudek. Není sporné, že kasační stížnost byla krajskému soudu doručena elektronicky 17. 2. 2017, doplněna následně písemně 20. 2. 2017. Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že jí byl rozsudek krajského soudu doručen 6. 2. 2017.

[5] Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud nicméně ověřil, že napadený rozsudek byl stěžovatelce doručen tzv. fikcí již dne 2. 2. 2017.

[6] Z doručenky založené na čl. 95 spisu krajského soudu vyplývá, že doručující orgán stěžovatelku na adrese pro doručování nezastihl, zanechal jí proto na tomto místě výzvu, aby si písemnost vyzvedla. Zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 23. 1. 2017.

[7] Dle § 49 odst. 4 o. s. ř. se písemnost považuje za doručenou desátým dnem ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Po marném uplynutí úložní lhůty vhodí doručující orgán písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky.

[8] Stěžovatelka si v úložní době zásilku nevyzvedla, byla jí proto dne 6. 2. 2017 vložena do domovní schránky. Rozsudek byl nicméně připraven k vyzvednutí od 23. 1. 2017, od kdy také stěžovatelce počala běžet desetidenní lhůta pro jeho vyzvednutí. Desátý den ode dne, kdy byl rozsudek připraven k vyzvednutí, tak připadl na 2. 2. 2017; tímto dnem se také rozsudek považuje za doručený stěžovatelce.

[9] Lhůta k podání kasační stížnosti uplynula v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. o dva týdny později, tj. 16. 2. 2017 (§ 40 odst. 1 věta první a odst. 2 s. ř. s.).

[10] Kasační stížnost stěžovatelky byla krajskému soudu doručena emailem dne 17. 2. 2017, tj. den po zákonem stanovené lhůtě. Jak již bylo vysvětleno výše, za okamžik, od kterého se odvíjí běh lhůty pro podání kasační stížnosti, se nepovažuje den, kdy doručující orgán vhodí adresátu do domovní schránky písemnost, kterou si v zákonné lhůtě nevyzvedl. Stěžovatelka tedy mylně považovala kasační stížnost za doručenou dnem 6. 2. 2017. Rozsudek krajského soudu byl stěžovatelce v souladu s § 49 odst. 4 o. s. ř. doručen fiktivně již 2. 2. 2017.

[11] Poučení o běhu úložní lhůty a jejích právních důsledcích obsahuje rovněž výzva k vyzvednutí písemnosti, kterou doručující orgán zanechává na adrese, jestliže adresáta zásilky nezastihne. Z doručenky založené ve spise krajského soudu vyplývá, že výzva k vyzvednutí písemnosti byla stěžovatelce na adrese, kterou uvedla pro doručování, zanechána. Lze tedy mít za to, že o důsledcích nevyzvednutí písemnosti byla řádně poučena a byla s nimi srozuměna.

[12] Ze shora uvedeného je zřejmé, že kasační stížnost byla podána opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

[13] Nejvyšší správní soud se z povahy věci dále nezabýval žádostí stěžovatelky o ustanovení advokáta. Opožděnost kasační stížnosti představuje neodstranitelnou vadu podání, na které by zastoupení stěžovatelky právním profesionálem nemohlo ničeho změnit.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu